

21 Δεκεμβρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΘΗ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 654/87, 655/87, 740/87, 764/87, 765/87, 774/87, 788/87,
789/87, 805/87, 809/87, 810/87, 812/87, 837/87).

-
- 5 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Μονάδες — Θέση Βοηθού Διευθυντή στη Μέση Γενική Εκπαίδευση — Κατανομή θέσεων κατά ειδικότητα — Αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας υποψηφίου — Άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου 157/87 — Δεν είναι αντισυνταγματικό ούτε παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης — Η σχολικότητα του Νόμου δεν ελέγχεται από το Δικαστήριο.
- 10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συμβουλευτική Επιτροπή — Συστάσεις προαγωγών κατά ειδικότητα — Είναι επιτρεπτές.
- 15 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Εμπιστευτικές και υπηρεσιακές εκθέσεις — Εφαρμοστέες αρχές.
- 20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα — Δίπλωμα Διδακτικού Κολλεγίου ή ΠΑΚ και προσόντα υποψηφίου που λήφθηκαν υπόψη σε προηγούμενη προαγωγή δε θεωρούνται πρόσθετα.
- 25 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις υποψηφίων — Κατάρτιση τελικών καταλόγων — Επιτροπή Εκπαιδευτικής

Υπηρεσίας — Ποίες οι εξουσίες της.

Λέξεις και Φράσεις — "Διορισμός" στο Άρθρο 23 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (N. 10/69).

5

Λέξεις και Φράσεις — "Προαγωγή" στο Άρθρο 23 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (N. 10/69).

Λέξεις και Φράσεις — "Διδακτικό προσωπικό" στο Άρθρο 2 του περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1987 (N. 65/87).

10

Οι επίδικες θέσεις, συνολικά 113, προκηρύχθηκαν με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας. Η Συμβουλευτική Επιτροπή διεβίβασε την έκθεσή της προς την Ε.Ε.Υ. την 1.7.87 για την ειδικότητα των θεολόγων (15 υποψήφιοι), την 3.7.87 για την ειδικότητα της Γεωγραφίας (3 εκπαιδευτικοί) και της Φιλολογίας (67 εκπαιδευτικοί). Στις 6.7.87 διαβιβάστηκε η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την ειδικότητα των Αγγλικών (31 υποψήφιοι) και στις 7.7.87 η έκθεση για τα Γαλλικά και τη Μουσική (9 και 7 υποψήφιοι) αντίστοιχα.

15

Η Ε.Ε.Υ. κάλεσε τους υποψηφίους σε προσωπικές συνεντεύξεις στις 14.7.87, θέτοντας ταυτόχρονα τα κριτήρια για αξιολόγηση τους κατά τις συνεντεύξεις. Στη συνέχεια αφού εξετάσε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν κατάρτισε τους τελικούς καταλόγους των υποψηφίων και τους κάλεσε σε προσωπικές συνεντεύξεις. Οι αποφάσεις της Ε.Ε.Υ. για προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων, αποτελούν το αντικείμενο των προσφυγών αυτών.

20

Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι:

1. Η σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν παράνομη λόγω του ότι η συμμετοχή σ' αυτή του κ. Φιλωπίδη, ως Προέδρου της, ήταν παράνομη.

30

2. Η κατανομή των επιδίκων θέσεων κατά ειδικότητα είναι άγνωστη στο Νόμο και είναι συνεπώς παράνομη.

35

3. Η σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής πάσχει διότι έγινε κατά ειδικότητα, εξουσία που δεν παρέχεται στη Συμβουλευτική Επιτροπή από το Νόμο και επίσης ότι οι συστάσεις που έγιναν για τους υποψηφίους και λήφθηκαν υπόψη της Ε.Ε.Υ. είναι παράνομες.

40

4. Η Ε.Ε.Υ. δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων, αφού δεν έγιναν σύμφωνα με τον Νόμο.

- 5 5. Η τροποποίηση του Άρθρου 35B(4)(γ) του Νόμου, αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού της αρχαιότητας που εισάχθηκε με το Νόμο 157/87, παραβιάζει τον ίδιο το Νόμο (Άρθρο 37) και είναι αυθαίρετη παράλογη και αντισυνταγματική. Επίσης ότι η αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας έγινε λανθασμένα με βάση το Άρθρο 35B(4)(γ), όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του από το Νόμο 157/87.
- 10 6. Η εντύπωση που δημιούργησαν οι υποψήφιοι κατά τις συνευξείς, αποτέλεσε αποφασιστικό κριτήριο σ' αντίθεση με τις διατάξεις του Άρθρου 35B(10)(α) του Νόμου.

Αποφασίστηκε ότι:

- 15 1. Η επαναφορά του κ. Φιλιλπίδη στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης σαν αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης με την οποία ακυρώθηκε ο διορισμός του στη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης, είναι σύμφωνη με τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου όσον αφορά τις συνέπειες δικαστικής ακυρωτικής απόφασης και είναι ως εκ τούτου νόμιμη.
- 20 2. Η ειδικότητα προβλέπεται στο Νόμο 65/87, Άρθρο 35Γ μόνο για τη θέση Βοηθού Διευθυντή. Λογική συνέπεια τούτου είναι ότι και οι συστάσεις γίνονται κατά ειδικότητα.
- 25 3. Οι Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 223/76) που έγιναν με βάση τον περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμο του 1969 (Ν. 10/69), δεν αναφέρονται ούτε σε εμπιστευτικές ούτε σε υπηρεσιακές εκθέσεις, αλλά γενικά σε εκθέσεις. Η εγκυρότητα των εκθέσεων δεν επηρεάζεται με τον τροποποιητικό Νόμο αρ. 53/79, που αντικατέστησε το Άρθρο 35(1)(γ) του Νόμου (Ν. 10/69).
- 30 4. Από τον κανόνα για νομική ισότητα δεν αποκλείονται παρεκκλίσεις, εφόσον αφενός μεν δεν υπερβαίνουν τα ακραία όρια σε κάθε δεδομένη περίπτωση, αφετέρου δε δικαιολογούνται εξ ειδικών λόγων, ως λ.χ. όταν αναφέρονται σε ολόκληρη κατηγορία προσώπων, όπως είναι η παρούσα περίπτωση. Ως εκ τούτου το Άρθρο 35(B)(4)(γ) δεν είναι αντισυνταγματικό. Το εν λόγω άρθρο που προνοεί για τον τρόπο αριθμητικής αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων δεν παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοίκησης ούτε και δημιουργεί θέμα αυθαίρετης ενέργειας. Η σκοπιμότητα του Νόμου δεν ελέγχεται από το Δικαστήριο.
- 35 40

5. Από τους καταλόγους των συστηθέντων από την Τμηματική Επιτροπή υποψηφίων, φαίνεται καθαρά ότι προσδόθηκαν οι επί πλείον μονάδες που προνοεί ο Νόμος 157/87 στις κατάλληλες περιπτώσεις.
6. Η Ε.Ε.Υ. έχει εξουσία από το Νόμο να προσδίδει περισσότερες μονάδες σε υποψηφίους, με ενδεχόμενο να αλλάξει η σειρά προτεραιότητας στους καταλόγους της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

5

Εξέταση επί μέρους θεμάτων κάθε προσφυγής:

10

Προσφυγή Αρ. 654/87

Η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι οι εμπιστευτικές της εκθέσεις ήταν παράνομες. Ο λόγος αυτός δεν τεκμηριώθηκε και επομένως η προσφυγή της απορρίπτεται.

15

Προσφυγή Αρ. 655/87

Η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή αγνόησε τα πρόσθετά της προσόντα και δεν της πρόσθεσε καμιά μονάδα γι' αυτά, κατά παράβαση του Άρθρου 35B(4)(β) του Νόμου.

20

Αποφασίστηκε ότι: Η πρόσδοση περισσότερων μονάδων έγινε σε υποψηφίους που είχαν κάποιο πτυχίο επιπλέον του βασικού προσόντος τους, πράγμα που δεν ίσχυε στην περίπτωση της αιτήτριας. Αλλά και αν ακόμα δίνονταν στην αιτήτρια 1-3 μονάδες για τα προσόντα της, δεν θα επηρεαζόταν η θέση της στον κατάλογο σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

25

Προσφυγή Αρ. 740/87

Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι: (α) Δεν υπολογίστηκε η προηγούμενη πείρα του στη θέση δασκάλου (β) δεν λήφθηκαν υπόψη τα πρόσθετα προσόντα του (γ) υπερτερεί του ενδιαφερόμενου προσώπου στην αριθμητική αποτίμηση της αξίας και (δ) το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων αποτέλεσε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως και ήταν αποφασιστικής σημασίας στην περίπτωση του.

30

35

Αποφασίστηκε ότι στις προσωπικές συνεντεύξεις προσδόθηκαν περισσότερες μονάδες στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο λόγω της καλύτερης εντύπωσης που έκαμε στην Ε.Ε.Υ. από τον αιτητή, με αποτέλεσμα να προηγείται μετά από αυτές και ως εκ τούτου να επιλεγεί για την πλήρωση της θέσης.

40

Τα προσόντα του αιτητή λήφθηκαν υπόψη για την προαγωγή του το 1980 και επομένως δεν μπορούν να θεωρηθούν επιπρόσθετα.

5 Το δίπλωμα του Διδασκαλικού Κολλεγίου δεν έχει σχέση με τη Μέση Εκπαίδευση και δεν μπορεί να θεωρηθεί πρόσθετο προσόν.

Προσφυγή Αρ. 764/87

10 Η αιτήτρια παρέλειψε να προσκομίσει στοιχεία προς τεκμηρίωση του ισχυρισμού της ότι είχε πρόσθετα προσόντα για τα οποία η Συμβουλευτική Επιτροπή, δεν της πρόσδωσε μονάδες.

Προσφυγή Αρ. 765/87

15 Η αιτήτρια που είναι πτυχιούχος Φιλολογίας και Οικιακής Οικονομίας και υπηρετούσε ως καθηγήτρια Οικοκυρικών κατά τον ουσιώδη χρόνο, ισχυρίστηκε ότι η μη κατανομή θέσεων στην ειδικότητα των Οικοκυρικών ήταν αυθαίρετη και η μη συμπερίληψη της στους καταλόγους για διορισμό/προαγωγή στην επίδικη θέση, παράνομη.

20

Αποφασίστηκε ότι:

- 25 1. Το θέμα καθορισμού των ειδικοτήτων, εμπίπτει στην απόλυτη κρίση της αρμόδιας αρχής και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.
- 30 2. Τα σχέδια υπηρεσίας δεν προνοούν υπηρεσία σε θέση καθηγητή στη συγκεκριμένη ειδικότητα για την οποία υπάρχει θέση. Ενόψει όμως της πρόνοιας του Άρθρου 35Γ(1) ότι για την περίπτωση προαγωγής λαμβάνονται υπόψη η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας, θα φαινόταν παράλογο να γίνει αξιολόγηση της αξίας της αιτήτριας βάσει της βαθμολογίας και των εκθέσεών της που έγιναν για την υπηρεσία της στη θέση καθηγήτριας Οικοκυρικών και να συγκριθεί με άλλους Φιλολόγους για να προαχθεί στην επίδικη θέση στην ειδικότητα της Φιλολογίας. Κατά συνέπεια η αιτήτρια δεν μπορούσε να διεκδικήσει προαγωγή στην ειδικότητα της Φιλολογίας.
- 35
- 40 3. Με βάση την ερμηνεία των διατάξεων του Νόμου και του Σχεδίου Υπηρεσίας, που χρήζουν τροποποίησης για να εκλείψουν οποιεσδήποτε ασάφειες - η αιτήτρια θα μπορούσε να διεκδικήσει διορισμό σε θέση που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και επομένως έπρεπε να θεωρηθεί υποψήφια για διορισμό

στη θέση αυτή. Για το λόγο αυτό η προσφυγή επιτυγχάνει.

Προσφυγή Αρ. 774/87

Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι οι προσωπικές του συνεντεύξεις 5
αποτελέσαν αποφασιστικό κριτήριο στην περίπτωση του, εξετάστη-
κε από το Δικαστήριο προσηγουμένως.

Στις υπόλοιπες προσφυγές, οι ισχυρισμοί που προβάλλονται, 10
αφορούν κυρίως την μη συμπερίληψη των αιτητών/αιτητριών
στους πίνακες των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή,
την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων, το ότι οι συνεντεύξεις
ήταν καθοριστικής σημασίας με αποτέλεσμα να προηγηθούν τα εν-
διαφερόμενα πρόσωπα λόγω της πρόσδοσης σ' αυτούς μονάδων 15
ενώ πριν τις συνεντεύξεις προηγούντο οι αιτητές, και τη μη πρόσ-
δοση μονάδων για πρόσθετα προσόντα.

Οι ισχυρισμοί των αιτητών κρίθηκαν αβάσιμοι ή έχουν εξετα-
στεί από το Δικαστήριο στις προηγούμενες υποθέσεις. Όλες οι προ-
σφυγές απορρίφθηκαν πλην της προσφυγής υπ' αρ. 837/87 η οποία 20
πέτυχε μερικώς στην έκταση που αφορά τον αιτητή Γ. Ζαχαρία και
το ενδιαφερόμενο μέρος Χρ. Ρουσή. Στην υπόθεση αυτή δόθηκε
εσφαλμένα 1 μονάδα για το προσόν του Διδασκαλικού Κολλεγίου
ή ΠΑΚ στο ενδιαφερόμενο μέρος, με αποτέλεσμα να αυξηθούν ανά- 25
λογα οι μονάδες του. Η εν λόγω βαθμολογία επηρέασε μόνο τον
επιτυχόντα αιτητή.

*Η προσφυγή αρ. 765/87 επιτυγχάνει. Η προ-
σφυγή αρ. 837/87 επιτυγχάνει μερικώς. Οι
υπόλοιπες προσφυγές απορρίπτονται. Κα-
μία διαταγή για έξοδα.* 30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Maratheftis and Another v. Republic (1986) 3 C.L.R. 533, 35

Republic v. Maratheftis and Another (1986) 3(B) C.L.R. 1407,

Κοτσώνη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 648,

*Λιμνάτου και Άλλες ν. Δημοκρατίας και Άλλων (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ.
2480,* 40

Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1443.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαι-
 δευτικής Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προή-
 χθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης
 5 αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ.654/87,
 655/87, 764/87, 765/87, 788/87, 809/87, 810/87, 812/87 και
 10 837/87.

Γ. Στυλιανίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 740/87 και
 805/87.

Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 774/87.

Τ. Κουμής, για την Αιτήτρια στην Υπόθεση Αρ. 789/87.

Ρ. Βραχίμη - Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους
 20 Καθ' ων η αίτηση στις Υποθέσεις Αρ. 655/87, 764/87, 788/87,
 789/87 και 837/87.

Ε. Λοϊζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων
 η αίτηση στις Υποθέσεις Αρ. 654/87, 740/87, 765/87,
 25 774/87, 805/87, 809/87, 810/87 και 812/87.

Α. Παναγιώτου, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα Παναγίδη
 και Ηλιόπουλο.

Α. Μαρκίδης, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ιωαννίδου, Κυ-
 30 ρίλλου, Ιερωνυμίδου, Περεντό, Γιάλλουκα και Μάρκου.

Cur. adv. vult.

35 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Με τις υποθέσεις αυτές, που ακούστηκαν
 μαζί γιατί αφορούν την ίδια διαδικασία και έχουν κοινά πραγ-
 ματικά και νομικά σημεία, προσβάλλεται η απόφαση της Επι-
 τροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει από 1.9.1987 στη
 40 θέση Βοηθού Διευθυντή στη Μέση Γενική Εκπαίδευση, τα ενδια-
 φερόμενα πρόσωπα αντί των αιτητών.

Αρχικά ακούστηκαν μαζί με τις υποθέσεις αυτές και οι υποθέ-
 σεις αρ. 868/87 και 963/87, αλλά κατά τη μελέτη των φακέλων των
 υποθέσεων προέκυψε ότι οι δύο αυτές υποθέσεις αφορούσαν άλ-

λη, μεταγενέστερη διοικητική πράξη και για το λόγο αυτό αποφάσισα να ασχοληθώ μ' αυτές ξεχωριστά, σε μεταγενέστερο χρόνο.

Τα γεγονότα, κατά την έκταση που αφορούν όλες τις υποθέσεις, είναι τα ακόλουθα:

5

Στις 8.5.1987, ζητήθηκε η πλήρωση 113 κενών θέσεων Βοηθού Διευθυντή στη Μέση Γενική Εκπαίδευση. Στην επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ) γίνεται αναφορά στην κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα ως εξής:

10

<u>Ειδικότητα</u>	<u>Θέσεις</u>	
Αγγλικά	14	
Γαλλικά	4	15
Εμπορικά	8	
Θρησκευτικά	5	
Μαθηματικά	19	
Μουσική	3	
Σωματική Αγωγή	8	20
Τέχνη	1	
Φιλολογικά	34	
Φυσική	9	
Φυσιογνωσία	5	
Χημεία	2	25
Γεωγραφία	<u>1</u>	
	113	

Οι θέσεις ακολούθως προκηρύχθηκαν με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, με τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων την 21.5.1987.

30

Την 1.7.1987 διαβιβάστηκε στην Ε.Ε.Υ η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την ειδικότητα των Θεολόγων, με την οποία προτεινόταν 15 υποψήφιοι για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή.

35

Η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τις ειδικότητες Γεωγραφίας και Φιλολογίας διαβιβάστηκε στην Ε.Ε.Υ στις 3.7.1987. Στους καταλόγους που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή περιλαμβάνονταν 3 εκπαιδευτικοί για την ειδικότητα της Γεωγραφίας και 67 για τη Φιλολογία.

40

Στις 6.7.1987 διαβιβάστηκε η έκθεση της Συμβουλευτικής

Επιτροπής για την ειδικότητα των Αγγλικών με 31 υποψηφίους και στις 7.7.1987 η έκθεση για τα Γαλλικά και τη Μουσική με 9 και 7 υποψηφίους αντίστοιχα.

5 Σε συνεδρίασή της ημερομηνίας 14.7.1987, η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε να δεχθεί τους υποψηφίους σε προσωπικές συνεντεύξεις, θέτοντας ταυτόχρονα τα κριτήρια για αξιολόγηση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις.

10 Η Ε.Ε.Υ στη συνέχεια, αφού εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν, κατάρτισε τους τελικούς καταλόγους των υποψηφίων και τους κάλεσε σε προσωπικές συνεντεύξεις. Μετά την ολοκλήρωση των συνεντεύξεων η Ε.Ε.Υ. προέβηκε στην εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων σ' αυτές και πήρε τις επίδικες αποφάσεις ως εξής.

15 Στις 22.7.1987 λήφθηκε η απόφαση για την ειδικότητα της Γεωγραφίας, στις 23.7.1987 για τη Θεολογία, στις 27.7.1987 για τη Φιλολογία και τα Γαλλικά, στις 28.7.1987 για τη Μουσική και
20 στις 4.8.1987 για τα Αγγλικά. Με τις αποφάσεις αυτές προάχθηκαν, μεταξύ άλλων, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και ως εκ τούτου οι αιτητές καταχώρησαν τις προσφυγές αυτές.

25 Στις υποθέσεις αυτές εγείρονται πολλά νομικά σημεία που είναι κοινά σε όλες τις προσφυγές. Το πρώτο σημείο που εγείρεται αφορά τη σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Συγκεκριμένα γίνεται ισχυρισμός ότι η συμμετοχή του κ. Φιλιππίδη, ως Προέδρου της ήταν παράνομη.

30 Όπως ισχυρίστηκαν οι δικηγόροι των αιτητών, ο κ. Φιλιππίδης κατείχε τη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης νόμιμα μέχρι την 1.1.1984, οπότε διορίστηκε στη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, θέση που δεν ανήκει στην εκπαίδευση. Η
35 επαναφορά του όμως στην εκπαίδευση ως δεύτερου Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, μετά την ακύρωση του διορισμού του στη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης από το Ανώτατο Δικαστήριο, είναι παράνομη εφόσον τέτοια θέση δεν προβλέπεται στον Προϋπολογισμό, και επομένως
40 είναι παράνομη και η συμμετοχή του στη Συμβουλευτική Επιτροπή ως Πρόεδρος της.

Οι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκαν ότι η επαναφορά του κ. Φιλιππίδη στη Μέση Εκπαίδευση από τις 25.7.1986

ήταν καθόλα νόμιμη σύμφωνα με γνωμάτευση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και επομένως και η συμμετοχή του στη Συμβουλευτική Επιτροπή ήταν επίσης νόμιμη.

Ο κ. Φιλιππίδης κατείχε τη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης μέχρι την 1.1.1984, οπότε διορίστηκε στη θέση Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης. Εναντίον του διορισμού του κ. Φιλιππίδη στη θέση αυτή καταχωρήθηκαν προσφυγές με αποτέλεσμα την ακύρωση του διορισμού του (βλέπε *Maratheftis and Another v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 533 και κατ' έφεση *Republic v. Maratheftis and Another* (1986) 3 C.L.R. 1407). Στο μεταξύ στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης διορίστηκε ο κ. Φυλακτού.

Σύμφωνα με γνωμοδότηση του Βοηθού Γενικού Εισαγγελέα ο κ. Φιλιππίδης έπρεπε, ως συνέπεια της ακυρωτικής απόφασης, να επανέλθει στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, και η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να εξεύρει τρόπο για την υπηρεσιακή τακτοποίηση του κ. Φυλακτού, όπως με τη μετακίνησή του σε άλλη παρόμοια κενή θέση δημιουργηθείσα στο μεταξύ, ειδ' άλλως θα έπρεπε να ανακληθεί ο διορισμός του κ. Φυλακτού αφού η διατήρησή του στη ίδια θέση ως υπεράριθμος θα προσέκρουε "με την οργάνωση της Υπηρεσίας (νομοθετικά και δημοσιονομικά) σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό".

Το ίδιο θέμα εγέρθηκε και αποφασίστηκε στην υπόθεση *Κοτσώνη v. Δημοκρατίας*, (1990) 3 Α.Α.Δ. 648, όπου είπα τα ακόλουθα:

"Η επαναφορά του κ. Φιλιππίδη στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή που νόμιμα κατείχε προηγουμένως ύστερα από την ακύρωση του διορισμού του σε ανώτερη θέση είναι σύμφωνη με τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου όσον αφορά τις συνέπειες μιας δικαστικής ακυρωτικής απόφασης, ότι η ακυρωτική απόφαση επαναφέρει τα πράγματα στο σημείο που βρισκόνταν ως εάν η ακυρωθείσα πράξη ουδέποτε έγινε. Συνεπώς όσον αφορά τον κ. Φιλιππίδη η διοίκηση νόμιμα ενήργησε όταν τον επανέφερε αναδρομικά στη θέση που κατείχε πριν τον ακυρωθέντα διορισμό του. Το αν η διοίκηση καλά η κακά διατήρησε σε παρόμοια θέση τον κ. Φυλακτού δεν είναι αντικείμενο ούτε έχει σχέση με την παρούσα υπόθεση και όπως ορθά ισχυρίστηκε ο ευπαίδευτος δικηγόρος του ενδιαφερόμενου προσώπου η επαναφορά του κ. Φιλιππίδη στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης έγινε δυνάμει διοικητικής πράξης η

οποία τεκμαίρεται νόμιμη μέχρις ότου ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο ύστερα από αίτηση ακύρωσης και μέχρις ότου υπάρξει τέτοια ακύρωση τεκμαίρεται ότι ο κ. Φιλιππίδης νόμιμα κατείχε τη θέση του Γενικού Επιθεωρητή.

5

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός του ευπαίδευτου δικηγόρου της αιτήτριας για παράνομη συμμετοχή του κ. Φιλιππίδη στη Συμβουλευτική Επιτροπή δεν ευσταθεί."

10

Υιοθετώ τα πιο πάνω για τους σκοπούς των προσφυγών αυτών και ως εκ τούτου ο προβαλλόμενος αυτός λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται. (βλέπε επίσης υποθέσεις *Αλίκης Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2480, όπου ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης εξετάζοντας τον ίδιο ισχυρισμό κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα. Η πιο πάνω απόφαση εφεσιβλήθηκε (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, ο λόγος όμως εφέσεως που αφορούσε το σημείο αυτό αποσύρθηκε).

15

Το δεύτερο θέμα που εγείρεται αφορά την κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα. Οι ισχυρισμοί των αιτητών για το θέμα αυτό είναι ότι η κατανομή των επίδικων θέσεων κατά ειδικότητα δεν είναι γνωστή στο Νόμο και είναι συνεπώς παράνομη. Η ειδικότητα προβλέπεται στο Νόμο 65/87, στο άρθρο 35Γ, μόνο για τη θέση Βοηθού Διευθυντή. Η πρόνοια αυτή δεσμεύει τη διακριτική εξουσία της Ε.Ε.Υ. και παραβιάζει συγχρόνως τη συνταγματική αρχή της ισότητας.

25

Το ίδιο θέμα εγέρθηκε και πάλι στην υπόθεση *Κοτσώνη και Δημοκρατίας* (όπως πιο πάνω) όπου είπα τα εξής:

30

"Έρχομαι τώρα να εξετάσω τον ισχυρισμό της αιτήτριας ότι η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα από το Υπουργείο Παιδείας είναι παράνομη. Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί η εξουσία για τέτοια κατανομή παρέχεται στην αρμόδια Αρχή από το νόμο. Η σχετική πρόνοια βρίσκεται στο άρθρο 35Γ του Νόμου που εισάχθηκε με το Νόμο 65/87 (άρθρο 7) και αργότερα τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Νόμου 162/87. Το άρθρο αυτό αναφέρει τα ακόλουθα:

35

40

'35Γ.-(1) Οι προαγωγές στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης θα γίνονται κατά ειδικότητα με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35, 35Α και 35Β του Νόμου αυτού.

(2) Η κατανομή των θέσεων στις διάφορες ειδικότητες όπως επίσης και ο καθορισμός των ειδικοτήτων θα γίνεται από την αρμόδια αρχή κατά το χρόνο που υποβάλλεται η πρόταση για πλήρωση των θέσεων, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.”

5

Υποθετώ τα πιο πάνω και θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι η μεν σχολικότητα του Νόμου δεν ελέγχεται από το Δικαστήριο το δε θέμα της κατανομής και καθορισμού των ειδικοτήτων εμπίπτει στην κρίση της αρμόδιας αρχής που γνωρίζει τις ανάγκες της υπηρεσίας.

10

Σχετικός με το σημείο αυτό είναι και ο ισχυρισμός των δικηγόρων των αιτητών ότι η σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής πάσχει διότι έγινε κατά ειδικότητα, εξουσία που δεν παρέχεται στη Συμβουλευτική Επιτροπή από το Νόμο.

15

Δε συμφωνώ με την εισήγηση αυτή. Εφόσο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου (άρθρο 35Γ(1)) που εκτέθηκαν πιο πάνω, οι προαγωγές γίνονται κατά ειδικότητα, είναι λογική συνέπεια ότι και οι συστάσεις γίνονται κατά ειδικότητα. Διαφορετική αντίληψη του Νόμου θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα, όπως για παράδειγμα για μια θέση Φιλολογίας ή μια Μαθηματικών να μη συστηθούν καθόλου καθηγητές των ειδικοτήτων αυτών, αλλά καθηγητές Μουσικής, Γαλλικών, Οικοκυρικών κ.ά. με αποτέλεσμα η Ε.Ε.Υ να μην μπορεί να προάξει κατά ειδικότητα.

20

25

Το επόμενο θέμα που εγείρεται είναι κατά πόσο οι "εκθέσεις" που έγιναν για τους υποψηφίους και που λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Ε.Υ. κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης είναι παράνομες.

30

Είναι ο ισχυρισμός των δικηγόρων των αιτητών ότι βάσει του άρθρου 35 του Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 53/79 η Ε.Ε.Υ δεν πρέπει να λάβει υπόψη τις υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων. Οι εκθέσεις όμως γίνονται βάσει των Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 223/76) που αφορούν "εμπιστευτικές" και όχι "υπηρεσιακές" εκθέσεις, εφόσον θεσπίστηκαν πριν την τροποποίηση του Νόμου.

35

Είναι η θέση των αιτητών ότι η μεταγενέστερη τροποποίηση του Νόμου δεν καθιστά τους κανονισμούς στα πλαίσια του νέου Νόμου και επομένως οι αξιολογήσεις των υποψηφίων δεν έγιναν σύμφωνα με το Νόμο και δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη.

40

Το άρθρο 35(1) του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρε-

σίας Νόμου του 1969 (αρ. 10/69) προνοούσε, πριν την τροποποίηση και αντικατάστασή του, ως ακολούθως:

5 35(1) Ουδείς εκπαιδευτικός Λειτουργός προάγεται εις άλλην θέσιν, εκτός εάν -

.....

(γ) εις τας τελευταίας δύο εμπιστευτικές εκθέσεις περί αυτού δεν ανεφέρθη ως ακατάλληλος δια προαγωγήν."

10

και το εδάφιο (3) του ιδίου άρθρου:

15

"(3) Κατά την προαγωγήν η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν τας περί των υποψηφίων εμπιστευτικές εκθέσεις και τας επί τούτω συστάσεις του οικείου επιθεωρητού."

20

Με βάση τον πιο πάνω Νόμο έγιναν οι σχετικοί Κανονισμοί (Κ.Δ.Π. 223/76). Οι κανονισμοί αυτοί δεν αναφέρονται ούτε σε "εμπιστευτικές" ούτε σε "υπηρεσιακές" εκθέσεις αλλά γενικά σε εκθέσεις.

25

Με τον τροποποιητικό Νόμο αρ. 53/79, αντικαταστάθηκε η παράγραφος (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 35, ως εξής:

"(γ) βάσει των τελευταίων δύο υπηρεσιακών εκθέσεων περί αυτού δεν αξιολογείται ως μη προάξιμος."

30

Επίσης με τον ίδιο Νόμο αντικαταστάθηκε στο εδάφιο (3) του ιδίου άρθρου, ο όρος "εμπιστευτικές" εκθέσεις, με τον όρο "υπηρεσιακές" εκθέσεις.

35

Μελέτησα προσεκτικά τους σχετικούς Νόμους και Κανονισμούς και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η τροποποίηση του Νόμου δεν επηρεάζει στην προκειμένη περίπτωση την εγκυρότητα των Κανονισμών και επομένως και τις εκθέσεις των υποψηφίων. Η τροποποίηση του Νόμου είναι μόνο λεκτική και εφόσον δεν υπάρχει καμιά άλλη αλλαγή ούτε στον τύπο ή το περιεχόμενο, ούτε στον τρόπο σύνταξης των εκθέσεων (πράγματα που ρυθμίζονται εξ ολοκλήρου από τους Κανονισμούς) βρίσκω ότι

40

Παρόμοιος ισχυρισμός απορρίφθηκε επίσης από το Δικαστή κ. Στυλιανίδη στις υποθέσεις *Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (όπως

πιο πάνω). Η απόφαση αυτή επικυρώθηκε με την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057.

Ένα άλλο θέμα που καλείται να αποφασίσει το Δικαστήριο αφορά τον τρόπο υπολογισμού της αρχαιότητας των υποψηφίων. Γίνεται ισχυρισμός εκ μέρους των αιτητών ότι η τροποποίηση του άρθρου 35B(4)(γ) του Νόμου όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού της αρχαιότητας που εισάχθηκε με το Νόμο 157/87 παραβιάζει τον ίδιο το Νόμο (άρθρο 37) και είναι αυθαίρετη, παράλογη και αντισυνταγματική.

Αναφορικά με την αντισυνταγματικότητα του άρθρου 35B(4)(γ) έχει λεχθεί εκ μέρους των αιτητών ότι με τις διατάξεις του άρθρου αυτού παραβιάζεται η νομική ισότητα. Από τον κανόνα αυτό όμως δεν αποκλείονται παρεκκλίσεις "εφόσον αφενός μεν δεν υπερβαίνουν τα ακραία όρια εις εκάστην δεδομένην περίπτωση, αφετέρου δε δικαιολογούνται εξ ειδικών λόγων, ως λ.χ. όταν αναφέρονται εις ολόκληρον κατηγορίαν προσώπων ...." (Βλέπε Γεωργοπούλου: "Επίτομον Συνταγματικόν Δίκαιον" Έκδοσις 1973, σελίδα 700). Στην περίπτωση αυτή η διαφορετική νομοθετική ρύθμιση αφορά ολόκληρη κατηγορία προσώπων και δεν έχω πεισθεί για την αντισυνταγματικότητα του άρθρου αυτού.

Ο τρόπος υπολογισμού της αρχαιότητας καθορίζεται γενικά από το άρθρο 37 του Νόμου. Το άρθρο 35B(4)(γ) που εισάχθηκε με το Νόμο 157/87, προνοεί για τον τρόπο αριθμητικής αποτίμησης της αρχαιότητας των υποψηφίων και ειδικά στην περίπτωση διορισμού ή προαγωγής στη θέση Βοηθού Διευθυντή προνοεί ότι δίνονται 7/10 της μονάδας επιπρόσθετα "για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη ανεγνωρισμένη προϋπηρεσία". Εφόσον η πρόνοια αυτή περιλαμβάνεται στο Νόμο δεν τίθεται, όπως είπα και στην υπόθεση **Κοτσώνη** (όπως πιο πάνω) θέμα αυθαίρετης ενέργειας ή παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης. Η σκοπιμότητα του Νόμου δεν ελέγχεται από το Δικαστήριο και δεν πείσθηκα ότι η πρόνοια αυτή είναι παράλογη ή αντισυνταγματική. Επομένως ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

Σχετικός με το σημείο αυτό είναι και ο ισχυρισμός (που έγινε στην υπόθεση αρ. 774/87) ότι η αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητας έγινε λανθασμένα με βάση το άρθρο 35B(4)(γ) όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του από το Νόμο 157/87.

Έχω ήδη κάνει αναφορά στις σχετικές πρόνοιες του Νόμου

και στην τροποποίησή του από το Νόμο 157/87. Ο Νόμος 157/87 δημοσιεύτηκε στις 30.6.1987, σύμφωνα όμως με το άρθρο 3 του ιδίου Νόμου, η ισχύς του θεωρείται ότι άρχισε από την 8η Μαΐου, 1987. Επομένως οι πρόνοιες του ισχύουν στις επίδικες υποθέσεις.

- 5 Βρίσκω όμως τον ισχυρισμό αυτό αβάσιμο, διότι, όπως αναφέρεται στις εκθέσεις της Τμηματικής Επιτροπής η Επιτροπή "..... έκα-
 10 με την αριθμητική αποτίμηση της αρχαιότητάς τους με βάση την παράγραφο (γ) του εδαφίου 4 του άρθρου 35B των "Περί Δημο-
 10 σίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 έως (Αρ.3) του 1987". Ο τροποποιητικός (Αρ.3) Νόμος του 1987 είναι ο 157/87. Επίσης στους καταλόγους των συστηθέντων από την Τμηματική
 15 Επιτροπή υποψηφίων, φαίνεται καθαρά ότι προσδόθηκαν οι επί πλέον μονάδες που προνοεί ο Νόμος 157/87 στις περιπτώσεις που η Τμηματική Επιτροπή έκρινε κατάλληλες.

- 15 Το επόμενο σημείο αφορά το ρόλο που έπαιξαν οι συνεντεύξεις στη λήψη της επίδικης απόφασης. Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι η εντύπωση που δημιούργησαν οι υποψήφιοι κατά τις
 20 συνεντεύξεις αποτέλεσε αποφασιστικό κριτήριο, σ' αντίθεση με τις διατάξεις του άρθρου 35B(10)(α) του Νόμου.

- 25 Κατά τον ισχυρισμό των δικηγόρων των καθ' ων η αίτηση οι πρόνοιες του άρθρου 35B(10)(α) δεν εφαρμόζονται στην παρούσα περίπτωση αλλά οι πρόνοιες του άρθρου 35B(10)(β) αφού η θέση Βοηθού Διευθυντή ανήκει στο διδακτικό προσωπικό και βάσει των προνοιών της παραγράφου αυτής η Ε.Ε.Υ είχε δικαίωμα να προσθέσει μέχρι 5 μονάδες στους υποψηφίους, κατά την κρίση της.

- 30 Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου (Νόμος 65/87) "διδακτικό προσωπικό" σημαίνει τους δασκάλους και τους καθηγητές. Στην έννοια "καθηγητής" (Νόμος 10/69) περιλαμβάνεται και ο Βοηθός Διευθυντής. Επομένως η θέση Βοηθού Διευθυντή ανήκει στο διδακτικό προσωπικό. Το άρθρο 35B(4) (Νόμος 65/87) καθορίζει τη διαδικασία που ακολουθείται από τη Συμβουλευτική
 35 Επιτροπή και τον τρόπο καθορισμού της αριθμητικής αποτίμησης των κριτηρίων αναφορικά με την πλήρωση θέσεων που ανήκουν στο διδακτικό προσωπικό.

- 40 Το άρθρο 35B(10) προνοεί:

"(10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς

καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

(α) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (3):

5

Εννοείται ότι η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους

10

(β) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (4) τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι 5, με αιτιολογημένη απόφασή της η οποία θα στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων."

15

20

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η Ε.Ε.Υ. στην προκείμενη περίπτωση, προσθέτοντας μονάδες στους υποψηφίους (αιτητές και ενδιαφερόμενα πρόσωπα) ενήργησε μέσα στα πλαίσια των εξουσιών που της παρέχει ο Νόμος. Η αιτιολογία των πράξεων της αυτών μπορεί να συναχθεί από το περιεχόμενο των φακέλων και ιδιαίτερα των εντυπώσεων της μετά τις συνεντεύξεις που καταγράφονται στα σχετικά παραρτήματα. Το γεγονός ότι μ' αυτό τον τρόπο υπάρχει το ενδεχόμενο υποψήφιοι που προηγούνται των άλλων στους καταλόγους της Συμβουλευτικής Επιτροπής να βρεθούν σε άλλη σειρά κάτω από άλλους, για το λόγο ότι η Ε.Ε.Υ. έδωσε περισσότερες μονάδες σε άλλους δε συνιστά παρανομία εφόσον τέτοια εξουσία δίνεται στην Ε.Ε.Υ. από το Νόμο. Επομένως βρισκω ότι κι' ο λόγος αυτός που προβάλλεται είναι αβάσιμος.

25

30

Έρχομαι τώρα να εξετάσω τα επί μέρους θέματα της κάθε προσφυγής.

35

Προσφυγή 654/87

Με την προσφυγή αυτή η Ανθή Ιορδάνου προσβάλλει την προαγωγή των 1) Ζωής Ιωαννίδου 2) Μαρίας Κυριλλου, 3) Κυριακού Ρήγα, 4) Νεάρχου Νεάρχου και 5) Ανδρέα Παναγίδη, στη θέση Βοηθού Διευθυντή, ειδικότητα Φιλολογίας.

40

Η αιτήτρια στην προσφυγή αυτή δε συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Το μόνο θέμα που εγείρεται, πέραν εκείνων με τα οποία έχω ήδη ασχοληθεί, είναι ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις της αιτήτριας ήταν παράνομες. Ένσταση που υπέβαλε η αιτήτρια για το λόγο αυτό απορρίφθηκε. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως δεν τεκμηριώθηκε με κανένα στοιχείο και επομένως η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ.655/87

Η αιτήτρια Νίνα Σαββίδου, καθηγήτρια Μουσικής, προσβάλλει την προαγωγή των 1) Γεωργίου Μάκη και 2) Κλεοπάτρας Κοτσώνη στην ειδικότητα της Μουσικής.

Η αιτήτρια περιλήφθηκε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και κλήθηκε σε συνέντευξη από την Ε.Ε.Υ..

Είναι ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή αγνόησε τα πρόσθετα προσόντα της και δεν της πρόσθεσε καμιά μονάδα για αυτά κατά παράβαση του άρθρου 35B(4)(β) του Νόμου. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η βαθμολογία της στις εκθέσεις δε συνάδει με τα προσόντα και την προσφορά της, και επί πλέον η Ε.Ε.Υ απέρριψε την ένστασή της κάνοντας αναφορά μόνο στα προσόντα της ενώ το θέμα αφορούσε και τη βαθμολογία της.

Με τον τρόπο υπολογισμού της αρχαιότητας των υποψηφίων καθώς και με άλλα θέματα που εγείρονται στην παρούσα προσφυγή έχω ήδη ασχοληθεί. Επί πλέον έχω να προσθέσω ότι και η αιτήτρια πιστώθηκε, με τον ίδιο τρόπο, με 6.3 μονάδες για προηγούμενη υπηρεσία της.

Το άρθρο 35B(4)(β) του Νόμου (65/87) δίνει εξουσία στη Συμβουλευτική Επιτροπή να προσδώσει μέχρι 5 επί πλέον μονάδες "για πρόσθετο προσόν το οποίο είναι συναφές με την εκπαίδευση ή την ειδικότητα του υποψηφίου ή τα καθήκοντα της θέσης."

Όπως φαίνεται από το παράρτημα Ε', σελίδες 13 και 14, η Συμβουλευτική Επιτροπή προσδωσε επιπλέον μονάδες στους υποψηφίους που είχαν κάποιο πτυχίο επιπλέον του βασικού προσόντος τους πράγμα που δεν ίσχυε στην περίπτωση της αιτήτριας που παρακολούθησε ορισμένα καλοκαιρινά μαθήματα μόνο. Όπως φαίνεται από το παράρτημα Ε ούτε στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γεώργιο Μάκη προσδόθηκαν οποιεσδήποτε μονάδες, στη δε Κοτσώνη προσδόθηκαν 2 μονάδες για τα ακόλου-

θα προσόντα: "Πτυχίο Βιολιού, πτυχίο Φούγκας και 3μηνη μετακπαίδευση στα όργανα μπάντας". Δε φαίνεται πουθενά ότι προσδόθηκαν σε οποιονδήποτε με τα ίδια προσόντα της αιτήτριας οποιεσδήποτε μονάδες. Εν πάση περιπτώσει ακόμα και αν δίνονταν στην αιτήτρια 1-3 μονάδες για τα προσόντα της αυτά δε θα επηρεαζόταν η θέση της στον κατάλογο, σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. 5

Αναφορικά με τη βαθμολογία της αιτήτριας δεν προσκομίσθηκε κανένα στοιχείο που να καταδειχνει λανθασμένη αξιολόγηση και επομένως ο ισχυρισμός αυτός δεν τεκμηριώνεται η δε Ε.Ε.Υ. απορρίπτοντας την ένστασή της ενήργησε μέσα στα πλαίσια των εξουσιών της. Ως αποτέλεσμα η προσφυγή της απορρίπτεται. 10

Προσφυγή αρ.740/87 15

Ο αιτητής Αναστάσιος Στασή προσβάλλει την προαγωγή του Νεόφυτου Νέρουπου στη θέση Βοηθού Διευθυντή, ειδικότητα Γεωγραφίας. 20

Οι κύριοι ισχυρισμοί του αιτητή είναι ότι: α) Δεν υπολογίσθηκε η προηγούμενη υπηρεσία του στη θέση δασκάλου, β) δε λήφθηκαν υπόψη τα πρόσθετα προσόντα του, γ) υπερτερεί του ενδιαφερόμενου προσώπου στην αριθμητική αποτίμηση της αξίας και δ) το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων αποτέλεσε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως και ήταν αποφασιστικής σημασίας στην περίπτωση του. 25

Αναφορικά με την αρχαιότητα του είναι φανερό από τον πίνακα στο παράρτημα Γ της ένστασης ότι η προηγούμενη υπηρεσία του υπολογίστηκε και του προσδόθηκαν 16.1 μονάδες. Στην αριθμητική αποτίμηση της αξίας υπερτερεί μόνο κατά 0.35 μονάδες του ενδιαφερόμενου προσώπου αλλά αυτό δεν είναι το μοναδικό κριτήριο για προαγωγή. Για το ρόλο των συνεντεύξεων έχω ήδη αποφανθεί. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο αιτητής έκαμε πολύ καλή εντύπωση στην Ε.Ε.Υ. και του προσδόθηκαν 3 μονάδες. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο όμως έκαμε εξαιρετη εντύπωση και του προσδόθηκαν 5 μονάδες με αποτέλεσμα ενώ πριν τις συνεντεύξεις προηγείτο ο αιτητής, μετά από αυτές να προηγείται κατά τι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο το οποίο και επιλέγηκε για την πλήρωση της θέσης. Αυτή η ενέργεια της Ε.Ε.Υ. ήταν μέσα στα πλαίσια των εξουσιών που της παρέχονται από το Νόμο (άρθρο 35B(10)(β)). 30
35
40

Το τι απομένει ν' αποφασισθεί είναι κατά πόσο η ενέργεια της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην προσδώσει πρόσθετες μονάδες στον αιτητή για τα προσόντα του και η απόρριψη της ένστασής του για το θέμα αυτό από την Ε.Ε.Υ. ήταν νόμιμη. Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι εκτός του Πτυχίου Bachelor of Science (B.Sc) κατέχει και Diploma in Geography (London University) διετούς φοιτήσεως και Certificate in Education and Geography (University of Southampton) μονοετούς φοιτήσεως, και βάσει αυτών έπρεπε να του δοθούν επιπλέον μονάδες. Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση στο σημείο αυτό είναι ότι τα προσόντα του αιτητή λήφθηκαν υπόψη για την προαγωγή του το 1980 και επομένως δεν μπορούν να θεωρηθούν επιπρόσθετα.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή στην έκθεση της (παράρτημα Γ, σελ.7) αναφέρει: "Όπως διαπίστωσε από τους προσωπικούς τους φακέλους κανένας από τους υποψηφίους δε διαθέτει πρόσθετα προσόντα."

Απ' εδώ εξάγεται το συμπέρασμα ότι τα προσόντα του αιτητή δε θεωρήθηκαν πρόσθετα. Από την έρευνα στους φακέλους του αιτητή φαίνεται ότι τα προσόντα του είναι στον ίδιο κλάδο και υποδεέστερα του B.Sc. του και επί πλέον χρησιμοποιήθηκαν για το διορισμό του στη Μέση Εκπαίδευση και τη μετέπειτα ανέλιξή του. Το B.Sc του ήταν απαραίτητο προσόν και χρησιμοποιήθηκε για το διορισμό του στην Β 10 (Κ 132).

Όσο για το δίπλωμα του Διδασκαλικού κολλεγίου αυτό, σύμφωνα με το τι λέχθηκε στην υπόθεση *Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1443, δεν έχει σχέση με τη Μέση Εκπαίδευση και δεν μπορεί να θεωρηθεί πρόσθετο προσόν.

Ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

35 Προσφυγή αρ.764/87

Η αιτήτρια Αγγελική Τουραλή προσβάλλει την προαγωγή της Έλλης Ιερωνυμίδου και του Αργύρη Περεντού στη θέση του Βοηθού Διευθυντή, ειδικότητα Γαλλικών.

Η αιτήτρια, που συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο των συστηθέντων για προαγωγή, ισχυρίζεται ότι είχε πρόσθετα προσόντα για τα οποία δεν της προσδόθηκαν μονάδες από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Ούτε στην αιτήτρια ούτε σε κανένα από τα εν-

διαφερόμενα πρόσωπα προσδόθηκαν οποιεσδήποτε μονάδες για πρόσθετα προσόντα. Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος της αιτήτριας αναφέρει ότι η αιτήτρια είναι πτυχιούχος Πανεπιστημίου και έχει μεταπτυχιακές σπουδές. Κανένα στοιχείο δεν προσκομίστηκε αναφορικά με τα προσόντα αυτά ούτε και προβλήθηκε ισχυρισμός ότι προσδόθηκαν σε οποιοδήποτε άλλο υποψηφιο μονάδες για τα ίδια προσόντα. Επομένως ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας απορρίπτεται ως ατεκμηρίωτος. Τα άλλα θέματα που εγείρονται έχουν ήδη απαντηθεί.

Ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ.765/87

Η αιτήτρια Δέσπω Αποστολίδου προσβάλλει τη μη συμπερίληψη της στους πίνακες των υποψηφίων για διορισμό στη θέση Βοηθού Διευθυντή και την προαγωγή των 1) Ιάκωβου Παυλίδη, 2) Κυριάκου Ρήγα, 3) Πασχάλη Ηλιόπουλου, 4) Νέαρχου Νέαρχου και 5) Ανδρέα Παναγίδη, που προάχθηκαν στην ειδικότητα της Φιλολογίας.

Η αιτήτρια είναι πτυχιούχος Φιλολογίας και Οικιακής Οικονομίας και υπηρετούσε κατά τον ουσιώδη χρόνο, ως καθηγήτρια οικοκυρικών. Με αίτησή της ημερομηνίας 16.5.1987 αποτάθηκε για διορισμό/προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή αναγράφοντας στη σχετική παράγραφο του εντύπου που αναφέρεται στην ειδικότητα "καθηγήτρια Οικιακής Οικονομίας και Φιλολογός".

Κατά την κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα η αρμόδια αρχή κατένειμε 34 θέσεις για την ειδικότητα της Φιλολογίας ενώ για την ειδικότητα της Οικιακής Οικονομίας δεν κατένειμε καμιά θέση.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου της αιτήτριας ότι η μη κατανομή θέσεων στην ειδικότητα των Οικοκυρικών ήταν αυθαίρετη και η μη συμπερίληψη της στους υποψηφίους για διορισμό/προαγωγή στην επίδικη θέση παράνομη. Το θέμα του καθορισμού των ειδικοτήτων, όπως είπα ήδη προηγουμένως, εμπίπτει στην απόλυτη κρίση της αρμόδιας αρχής και δεν μπορεί το Δικαστήριο να επέμβει.

Σχετικά με το θέμα της μη συμπερίληψης της αιτήτριας στους υποψηφίους για διορισμό/προαγωγή στην ειδικότητα της Φιλο-

λογίας, το σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης προνοεί ότι η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

5 Σύμφωνα με το ίδιο σχέδιο, απαιτούμενα προσόντα για διορισμό ή προαγωγή στη θέση (εφόσον δεν καθορίζονται διαφορετικά για την κάθε περίπτωση) είναι τα ακόλουθα:

10 "1. Υπηρεσία δεκατεσσάρων τουλάχιστον ετών στη θέση Καθηγητή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10 από την οποία τα δέκα σε διδακτικό έργο,

ή
15 συνολική εκπαιδευτική υπηρεσία τουλάχιστον δεκαέξι ετών από τα οποία τα τρία τελευταία είτε στη θέση Καθηγητή στη μισθοδοτική κλίμακα Α10, είτε στη θέση Καθηγητή στη μισθοδοτική κλίμακα Α10 των συνδυασμένων μισθοδοτικών κλιμάκων Α8 και Α10, με την προϋπόθεση ότι ο υποψήφιος έχει τα απαιτούμενα προσόντα για πρώτο διορισμό στη θέση Καθηγητή στις συνδυασμένες μισθοδοτικές κλίμακες Α8 και Α10 και έχει υπηρεσία τουλάχιστο οκτώ ετών στη δημόσια μέση εκπαίδευση και από την υπηρεσία των 16 ετών τα δέκα σε διδακτικό έργο."

25 "Διορισμός" σύμφωνα με τον ορισμό που δίνεται στον όρο από το άρθρο 23 του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (αρ.10/69) σημαίνει:

30 "την απονομήν θέσεως εν τη εκπαιδευτική υπηρεσία εις πρόσωπον μη τελούν εν αυτή ή την απονομήν εις πρόσωπον τελούν εν αυτή θέσεως άλλης ή της υπ'αυτού μονίμως κατεχομένης, μη αποτελούσαν προαγωγήν ....."

"Προαγωγή" σύμφωνα με το ίδιο άρθρο σημαίνει:

35 "αλλαγὴν εις την μόνιμον κατάστασιν εκπαιδευτικού λειτουργού ήτις συνεπάγεται ἑντάξιν αὐτοῦ εις ανωτέραν τάξιν ἢ ανώτερον βαθμὸν της εκπαιδευτικῆς υπηρεσίας ἢ ἐπὶ μισθοδοτικῆς κλίμακος εχούσης υψηλότερον ανώτατον ὄριον, εἴτε ἡ ἀμοιβή του αυξάνεται ἀμέσως δια της τοιαύτης ἀλλαγῆς εἴτε μη.....".

40 Το άρθρο 35Γ(1) του Νόμου προνοεί ότι:

"Οι προαγωγές στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης θα γίνονται

κατά ειδικότητα με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35, 35Α και 35Β του Νόμου αυτού".

Το άρθρο 35Β(4) που εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή προ- 5
νοεί ότι:

"Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία ανήκει στο δι-
δακτικό προσωπικό ..... η Συμβουλευτική Επιτροπή καταρ- 10
τίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά
προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική
αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της
αρχαιότητας όλων των προσοντούχων υποψηφίων .....".

Από τη διατύπωση τόσο του Νόμου όσο και των σχεδίων 15
υπηρεσίας δεν προκύπτει σαφώς ότι για να είναι κάποιος υπο-
ψήφιος για οποιαδήποτε ειδικότητα πρέπει να κατέχει θέση κα-
θηγητή στην ειδικότητα αυτή. Η φράση "των υποψηφίων κάθε ει-
δικότητας" σημαίνει κατά τη γνώμη μου εκείνους που υπέβαλαν 20
αίτηση και έχουν τα προσόντα που αναφέρονται στο σχέδιο
υπηρεσίας. Τα σχέδια υπηρεσίας δεν προνοούν υπηρεσία σε θέ-
ση καθηγητή στη συγκεκριμένη ειδικότητα για την οποία υπάρ-
χει κενή θέση. Ενόψει όμως της πρόνοιας του άρθρου 35Γ(1) ότι
για την περίπτωση προαγωγής λαμβάνονται υπόψη η αξία, τα 25
προσόντα και η αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας
θα φαινόταν παράλογο να γίνει αξιολόγηση της αξίας της αιτή-
τριας βάσει της βαθμολογίας και των εκθέσεων της που έγιναν
για την υπηρεσία της στη θέση καθηγήτριας Οικοκυρικών και να
συγκριθεί με άλλους Φιλολόγους για να προαχθεί στην επίδικη 30
θέση, στην ειδικότητα της Φιλολογίας. Επομένως βρίσκω ότι η
αιτήτρια δεν μπορούσε να διεκδικήσει προαγωγή στην ειδικότη-
τα της Φιλολογίας.

Απομένει τώρα να εξετάσω κατά πόσο η αιτήτρια μπορούσε 35
να διεκδικήσει πρώτο διορισμό στη θέση στην ειδικότητα αυτή.
Όπως είπα και προηγουμένως, το σχέδιο υπηρεσίας ορίζει
όπως η θέση του Βοηθού Διευθυντή είναι θέση Πρώτου Διορι-
σμού και Προαγωγής, και οι πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας
πρέπει να ερμηνευθούν μ' αυτό το πνεύμα. Στο ίδιο το σχέδιο 40
δε γίνεται διαχωρισμός προσόντων που χρειάζονται για πρώτο
διορισμό και για προαγωγή. Η διαδικασία που προνοείται από
τα άρθρα 35Α και 35Β ισχύει για θέσεις προαγωγής και πρώτου
διορισμού και προαγωγής. Επομένως ισχύει και στην παρούσα
περίπτωση. Ιδιαίτερη σημασία έχει το άρθρο 35Β(4) που παρα-

5 τέθηκε προηγουμένως που προνοεί ότι η σειρά προτεραιότητας των συστηθέντων υποψηφίων καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων "της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προσοντούχων υποψηφίων ...". Ούτε
 10 στον ίδιο το νόμο γίνεται διαχωρισμός διαδικασίας ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την περίπτωση πρώτου διορισμού σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Επομένως τόσο οι πρόνοιες του Νόμου όσο και του σχεδίου υπηρεσίας πρέπει να ερμηνευθούν ανάλογα. Από όλα τα στοιχεία ενώπιόν
 15 μου βγαίνει το συμπέρασμα ότι δεν είναι απαραίτητο για έναν αιτητή να υπηρετεί σε θέση καθηγητή συγκεκριμένης ειδικότητας για να διεκδικήσει διορισμό στη θέση που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής και επομένως η αιτήτρια έπρεπε να θεωρηθεί υποψήφια για διορισμό στη θέση αυτή. Διαφορετική ερμηνεία των διατάξεων του Νόμου και του Σχεδίου Υπηρεσίας στην περίπτωση αυτή θα απέκλειε την περίπτωση "διορισμού" στη θέση που θα ήταν πράγμα παράλογο εφόσον η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

20 Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή αυτή επιτυγχάνει και η προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων ακυρώνεται. Προτού τελειώσω όμως θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη τροποποίησης τόσο του Νόμου όσο και του Σχεδίου υπηρεσίας για να εκλείψουν οποιεσδήποτε ασάφειες.

25

Προσφυγή αρ. 774/87

30 Ο αιτητής Φοίβος Πρωτοπαπάς προσβάλλει την προαγωγή των 1) Κυριάκου Ρήγα, 2) Πασχάλη Ηλιόπουλου, 3) Νέαρχου Νέαρχου και 4) Ανδρέα Παναγίδη στην επίδικη θέση, στην ειδικότητα της Φιλολογίας.

35 Ο αιτητής που περιλαμβάνετο στον κατάλογο των συστηθέντων προηγείτο, όπως ισχυρίζεται, των ενδιαφερομένων προσώπων πριν τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώ μετά, λόγω των περισσότερων μονάδων που δόθηκαν σ' αυτούς από την Ε.Ε.Υ. βρέθηκαν να προηγούνται τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Επομένως, είναι ο ισχυρισμός του, οι προσωπικές συνεντεύξεις αποτέλεσαν αποφασιστικό κριτήριο στην περίπτωση του.

40

Με το θέμα αυτό έχω ήδη ασχοληθεί προηγουμένως και δεν απομένει τίποτα να πω εκτός του ότι η αιτιολογία για την ενέργεια αυτή της Ε.Ε.Υ. βρίσκεται στα παραρτήματα "Στ" και "Ζ" που είναι επισυνημμένα στην ένσταση των καθ' ων η αίτηση και

το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην κρίση της Ε.Ε.Υ.

Επομένως η προσφυγή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 788/87

5

Η παρούσα προσφυγή καταχωρήθηκε από δύο αιτητές, την Καλλιόπη Μυλωνά και τον Κωνσταντίνο Μεταξά. Σε μεταγενέστερο στάδιο όμως η Μυλωνά απέσυρε την προσφυγή της και απομένει τώρα μόνο η προσφυγή του Μεταξά. Με την προσφυγή του αιτητή προσβάλλονται η μη συμπερίληψή του στον πίνακα των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και η προαγωγή των 1) Μιχαήλ Σάββα, 2) Χαράλαμπου Λεμέσιου, 3) Ιωάννη Βρυωνίδη, 4) Κλείτου Παφίτη, 5) Ανδρέα Μιχαηλίδη, 6) Τάκη Παπαδόπουλου, 7) Χρυσόστομου Ρουσή και 8) Χρύσως Καλλίδου, στην επίδικη θέση, ειδικότητα Αγγλικών.

10

15

Ο αιτητής που δεν περιλήφθηκε στον κατάλογο των συστηθέντων από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έπρεπε να προαχθεί αφού υπερέχει από τους προαχθέντες σε προσόντα και ότι έπρεπε να του δοθούν 5 μονάδες αντί 4 για τα πρόσθετα προσόντα του.

20

Ο αιτητής, όπως φαίνεται από το παράρτημα Γ, σελ.7, είναι κάτοχος Πτυχίου Φιλοσοφικής Σχολής (Ελληνική Φιλολογία), Diploma in T.E.F.L. και Master of Arts. Για τα προσόντα αυτά όπως φαίνεται στη σελ. 8 του ιδίου παραρτήματος του προσδόθηκαν 4 μονάδες. Είναι η θέση του ότι σε άλλους υποψηφίους δίνονταν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή 2 μονάδες για το T.E.F.L. και 3 μονάδες για το M.A. και επομένως έπρεπε να του δοθούν 5 μονάδες εφόσον είχε και τα δύο. Όπως φαίνεται από το Παράρτημα αυτό δόθηκαν 2 μονάδες για όσους είχαν μόνο το T.E.F.L., 3 μονάδες για όσους είχαν μόνο το M.A. και 4 μονάδες σε όσους είχαν και τα δύο αυτά πρόσθετα προσόντα, που ήταν συνολικά 5, συμπεριλαμβανομένου του αιτητή. Το γιατί δόθηκαν τόσες μονάδες και όχι περισσότερες εμπίπτει στην κρίση των καθ' ων η αίτηση. Επομένως ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή απορρίπτεται ως αβάσιμος. Αναφορικά με την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων έχω ήδη αποφανθεί προηγουμένως ότι είναι νόμιμη εφόσον υπάρχει τέτοια πρόνοια στο Νόμο. Εν πάση περιπτώσει ο αιτητής, όπως αναφέρθηκε από τη δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, συγκέντρωσε συνολικά 187.66 μονάδες. Ακόμη και αν του δινόταν η επιπλέον μονάδα από τη Συμβουλευτική Επιτροπή θα είχε πάλι πιο λίγες μονάδες από τον τελευταίο συστηθέντα που συγκέντρωσε

25

30

35

40

197.36 μονάδες και ακόμα στην περίπτωση που θα καλείτο σε συνέντευξη και έπαιρνε το μέγιστο αριθμό μονάδων (5) δηλαδή συνολικά 193.66, πάλι δε θα μπορούσε να ξεπεράσει το τελευταίο από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, που συγκέντρωσε συνολικά 5 206.03 μονάδες (Χρύσω Καλλίδου).

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι δόθηκαν λανθασμένα πρόσθετες μονάδες για το πτυχίο Διδακταλικού Κολλεγίου σε ορισμένα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

10 Όπως είπα και στην υπόθεση αρ.740/87, το Ανώτατο Δικαστήριο, στην *Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1443, αποφάσισε ότι το πτυχίο αυτό δεν έχει σχέση με τη Μέση Εκπαίδευση.

15 Από το θέμα αυτό επηρεάζονται τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα *Μιχαήλ Σάββα*, *Κλείτος Παφίτης* και *Χρυσόστομος Ρουσής*. Στα ενδιαφερόμενα αυτά πρόσωπα προστέθηκε 1 μονάδα για το προσόν αυτό με αποτέλεσμα να συγκεντρώσουν στον τελικό πίνακα 20 211.23, 205.55, και 201.80 μονάδες αντίστοιχα. Μετά τις προσωπικές συνεντεύξεις οι μονάδες τους αυξήθηκαν σε 214.13, 208.45 και 206.10 αντίστοιχα. Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι αν αφαιρεθεί μια μονάδα από τον καθένα τους η θέση του αιτητή δε θα διαφοροποιείτο απέναντι στα ενδιαφερόμενα μέρη, 25 έστω ακόμα, κι αν αυτός έπαιρνε 5 μονάδες αντί 4 για τα προσόντα του και καλείτο σε συνέντευξη και έπαιρνε ακόμα 5 μονάδες. Επομένως η επίδικη απόφαση δεν μπορεί ν' ακυρωθεί για το λόγο αυτό.

30 Σ' απάντηση του ισχυρισμού του δικηγόρου του αιτητή ότι προσδόθηκαν 2.6 μονάδες στο Λεμέσιο χωρίς να προσέλθει στη συνέντευξη, κατατέθηκε το τεκμήριο 1, πρακτικά της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 29.7.1987, όπου φαίνεται στη σελ.7, ότι το πιο πάνω ενδιαφερόμενο πρόσωπο προσήλθε σε συνέντευξη την ημέρα 35 αυτή.

Τέλος, ο δικηγόρος του αιτητή ήγειρε το ίδιο θέμα που εγέρθηκε στην προσφυγή 765/87, ότι δηλαδή ο αιτητής, εφόσον είχε και πτυχίο Φιλολογίας, έπρεπε να θεωρηθεί ως υποψήφιος και 40 για την ειδικότητα της Φιλολογίας. Η προσφυγή του όμως δε στρέφεται εναντίον της προαγωγής άλλων προσώπων στην ειδικότητα αυτή και επομένως δεν μπορώ να επιληφθώ του θέματος αυτού. Ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 789/87

Η αιτήτρια Παναγιώτα Κουμή προσβάλλει την προαγωγή των 1) Έλλης Ιερωνυμίδου, 2) Χαράλαμπου Τιμοθέου, 3) Νίκου Ράγκου και 4) Αργύρη Περεντού στη θέση Βοηθού Διευθυντή, ειδικότητα Γαλλικών.

5

Η αιτήτρια δε συστήθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή γιατί συγκέντρωσε συνολικά 193 μονάδες ενώ ο τελευταίος από τους συστηθέντες είχε 196. Η ένστασή της απορρίφθηκε από την Ε.Ε.Υ.. Για την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων έχω ήδη πει ότι ήταν νόμιμη. Οι κενές θέσεις στην ειδικότητα των Γαλλικών ήταν 4. Όπως φαίνεται από τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν συγκεντρώσει 205.2, 203.4, 199.7 και 199.2 αντίστοιχα. Η αιτήτρια συγκέντρωσε 193 μονάδες κι ακόμα κι αν της δίνονταν 5 μονάδες κατά τη συνέντευξη, δε θα μπορούσε να προαχθεί και επομένως ορθά δεν περιλήφθηκε στον κατάλογο των συστηθέντων. Με τα άλλα θέματα που εγείρονται έχω ήδη ασχοληθεί.

10

15

Ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

20

Προσφυγή αρ. 805/87

Η αιτήτρια Άννα Γεωργίου προσβάλλει την προαγωγή των 1) Πασχάλη Ηλιόπουλου, 2) Νέαρχου Νέαρχου, 3) Κωνσταντίνου Γιάλλουκα και 4) Ανδρέα Παναγίδη, στη θέση Βοηθού Διευθυντή στην ειδικότητα Φιλολογίας.

25

Εκ μέρους της αιτήτριας εγείρεται, μεταξύ των άλλων θεμάτων που έχουν ήδη αποφασισθεί, ότι στην περίπτωση της οι συνεντεύξεις ήταν καθοριστικής σημασίας γιατί ενώ προηγείτο σε μονάδες ορισμένων ενδιαφερομένων προσώπων μετά τις συνεντεύξεις και τις μονάδες που τους δόθηκαν, βρέθηκαν να προηγούνται. Επίσης ότι ενώ τόσο η ίδια όσο και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γιάλλουκας αξιολογήθηκαν ως πολύ καλοί από το Διευθυντή, η Ε.Ε.Υ. έδωσε 5 μονάδες στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και 1.5 μονάδες στην ίδια.

30

35

Για το ρόλο των συνεντεύξεων έχω ήδη αποφανθεί. Στην περίπτωση του ενδιαφερομένου προσώπου Γιάλλουκα έχω να προσθέσω ότι σύμφωνα με το άρθρο 35(10)(β) οι επιπλέον μονάδες δίνονται από την Ε.Ε.Υ. σύμφωνα με τη δική της κρίση και όχι αυτή του Διευθυντή λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο την εντύπωσή της από τις συνεντεύξεις αλλά και το περιεχόμενο των Προσωπι-

40

κών Φακέλων και των Φακέλων των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων.

5   Εν πάση περιπτώσει οι μονάδες της αιτήτριας πριν τη συνέντευξη ήταν 203.6 και του Γιάλλουκα 211. Επομένως και αν ακόμα της δίνονταν 5 μονάδες και στο Γιάλλουκα 1, οι μονάδες της δε θα ξεπερνούσαν αυτές του ενδιαφερόμενου προσώπου.

10   Με βάση όλα τα ευρήματά μου η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 809/87

15   Ο αιτητής Γεώργιος Ματθαίου, προσβάλλει την προαγωγή των 1) Νέαρχου Νέαρχου, 2) Ανδρέα Παναγίδη, 3) Πασχάλη Ηλιόπουλου, 4) Κυριάκου Ρήγα και 5) Ιάκωβου Παυλίδη, στη θέση Βοηθού Διευθυντή, στην ειδικότητα της Φιλολογίας.

20   Ο αιτητής δε συστήθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή γιατί το άθροισμα των μονάδων του απέκλειε περίληψή του στον πίνακα των συστηθέντων. Για τον ίδιο λόγο, όπως ανέφερε η δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση, δεν έγινε αποτίμηση των προσόντων του αιτητή. Ισχυρίστηκε ότι έχει μετεκπαίδευση που έπρεπε να θεωρηθεί πρόσθετο προσόν. Εφόσον δεν έγινε αριθμητική αποτίμηση των προσόντων του αιτητή δεν ξέρουμε αν η

25   Συμβουλευτική Επιτροπή θεωρούσε τη μετεκπαίδευση του αιτητή ως πρόσθετο προσόν, ούτε πόσες μονάδες θα του έδινε γι' αυτό. Αν υποθέσουμε ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή πρόσδιδε στον αιτητή ακόμα και 5 μονάδες για τη μετεκπαίδευσή του και καλείτο σε συνέντευξη από την Ε.Ε.Υ. και έπαιρνε και τις 5 μονάδες μετά τη συνέντευξη, θα είχε σύνολο 198.5 μονάδες. Επομένως και πάλι θα υστερούσε έναντι του τελευταίου από τους

30   προαχθέντες, του ενδιαφερόμενου προσώπου Παναγίδη, που συγκέντρωσε μετά τη συνέντευξη 205.3 μονάδες.

35   Ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 810/87

40   Ο αιτητής Παναγιώτης Καραπάνου προσβάλλει την προαγωγή των 1) Χαράλαμπου Χ"Χαραλάμπους, 2) Αχιλλέα Αχιλλέως και 3) Μπέλλας Χριστοφίδου, στη θέση Βοηθού Διευθυντή στην ειδικότητα των Θρησκευτικών.

Για την πλήρωση 5 θέσεων στην ειδικότητα των Θρησκευτι-

κών συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή 15 υποψήφιοι. Ο 15ος ήταν ο αιτητής.

Η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν πρόσδωσε καμιά μονάδα στον αιτητή για πρόσθετα προσόντα. Έχει Μ.Α. και Ph.D. στη θεολογία από το Columbia Pacific University. Στα πρακτικά της η Συμβουλευτική Επιτροπή αναφέρει ότι δεν πρόσδωσε μονάδες στον αιτητή γιατί το Πανεπιστήμιο αυτό δεν είναι αναγνωρισμένο. Ο αιτητής υπέβαλε ένσταση που απορρίφθηκε γιατί "Η επιτροπή βρίσκει ότι ορθά έχουν υπολογιστεί οι μονάδες για τα προσόντα του από τη Συμβουλευτική Επιτροπή σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου".

Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή και η Ε.Ε.Υ έκριναν, με τα στοιχεία που είχαν ενώπιόν τους ότι ο τίτλος του αιτητή που προερχόταν από το Columbia Pacific University δεν έπρεπε να αναγνωρισθεί, είναι θέμα στο οποίο δεν μπορεί το Δικαστήριο να επέμβει.

Έγινε αναφορά από το δικηγόρο του αιτητή, σε επιστολή που έστειλε ο αιτητής στο Γενικό Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, ημερομηνίας 30.10.1987, στην οποία αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

"Όσο για την αναγνώριση του Πανεπιστημίου αναγκάζομαι να αποστείλω επίσημο πιστοποιητικό του Υπουργείου Παιδείας της Καλιφόρνιας, του Υπουργείου Παιδείας του Ηνωμένου Βασιλείου και αντίγραφο του νέου καταλόγου Αμερικανικών Πανεπιστημίων που κυκλοφορεί τώρα που χαρακτηρίζει το C.P.U. σαν από τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Παρακαλώ σημειώστε ότι στην Καλιφόρνια χρησιμοποιείται ο όρος Authorized αντί Accredited."

(Οι υπογραμμίσεις δικές μου).

Δεν μπορεί το Δικαστήριο να γνωρίζει πως θα έβλεπαν το θέμα οι καθ' ων η αίτηση μετά την επιστολή του αιτητή. Η επιστολή όμως αυτή είναι μεταγενέστερη της επίδικης απόφασης και δεν υπάρχει ισχυρισμός εκ μέρους του αιτητή ότι έθεσε τα νέα στοιχεία αυτά ενώπιον των καθ' ων η αίτηση με την ένστασή του. Με τις λέξεις "νέου καταλόγου" και τη λέξη "τώρα", που χρησιμοποιήθηκαν από τον αιτητή στην επιστολή του φαίνεται ότι αυτή η αλλαγή στην κατάταξη του πανεπιστημίου πιθανόν να έγινε μετά τη λήψη της επίδικης απόφασης.

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα εφικτή στους καθ' ων η αίτηση με τα στοιχεία που είχαν ενώπιόν τους και ως αποτέλεσμα η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 812/87

5

Οι αιτητές Παντελής Παντέλα και Ανδρέας Χαραλαμπίδης προσβάλλουν την προαγωγή των 1) Νέαρχου Νεάρχου, 2) Ανδρέα Παναγίδη, 3) Πασχάλη Ηλιόπουλου, 4) Κυριάκου Ρήγα και 5) Ιάκωβου Παυλίδη στη θέση Βοηθού Διευθυντή, ειδικότητα Φιλολογίας.

10

Οι αιτητές που βρίσκονταν ανάμεσα στους συστηθέντες από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, με σειρά 30 και 33 αντίστοιχα και προηγούνται των ενδιαφερομένων προσώπων εκτός του Κ. Ρήγα, ισχυρίζονται ότι στην περίπτωση τους οι συνεντεύξεις υπήρξαν καθοριστικής σημασίας, εφόσον μετά από αυτές προηγήθηκαν και προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα προστέθηκαν από 5 μονάδες από την Ε.Ε.Υ. ενώ στους αιτητές από 2,5 μονάδες.

15

20

Με το θέμα αυτό έχω ήδη ασχοληθεί και δεν έχω τίποτα να προσθέσω.

25

Το άλλο θέμα που εγείρεται είναι ότι εσφαλμένα και χωρίς αιτιολογία η Ε.Ε.Υ αποδέχτηκε τις ενστάσεις των ενδιαφερομένων προσώπων Παναγίδη και Παυλίδη. Στα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 15.7.1987, παράρτημα Δ, σελ. 22 και 23 βρίσκεται το αποτέλεσμα της εξετάσεως των ενστάσεων των δύο ενδιαφερομένων προσώπων, όπου φαίνεται ότι είχε γίνει κατ'αρχή λανθασμένος υπολογισμός της αρχαιότητάς τους. Οι διορθώσεις αυτές έγιναν για μεν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Παναγίδη μετά από επιστολή της Συμβουλευτικής Επιτροπής ημερομηνίας 13.7.1987 (τεκμ.3) όπου αναφέρεται ότι από λάθος δεν υπολογίστηκε 1 έτος προϋπηρεσίας του στην ιδιωτική εκπαίδευση, για το δε ενδιαφερόμενο πρόσωπο Παυλίδη, μετά από επιστολή του ημερομηνίας 8.7.1987 (τεκμ.2) όπου φαίνεται ότι 1 χρόνος προϋπηρεσία του στην Αμερικανική Ακαδημία Λάρινακας είχε τη μορφή απόσπασης και έπρεπε να πάρει 1 μονάδα αντί 7/10 της μονάδας.

30

35

40

Η ενέργεια αυτή της Ε.Ε.Υ ήταν μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας και με τα στοιχεία που έθεσαν ενώπιόν της τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ήταν εύλογα επιτρεπτό σ'αυτή να ενεργήσει όπως ενήργησε.

Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή αυτή απορρίπτεται.

Προσφυγή αρ. 837/87

Οι αιτητές Γεώργιος Ζαχαρίου και Ανδρέας Κουμπιάς προσβάλλουν την προαγωγή των 1) Μιχαήλ Σάββα, 2) Χαράλαμπος Λεμέσιου, 3) Ιωάννη Βρυωνίδη, 4) Κλείτου Παφίτη, 5) Ανδρέα Μιχαηλίδη, 6) Τάκη Παπαδόπουλου, 7) Χρυσόστομου Ρουσή, 8) Χρύσως Καλλίδου, 9) Κώστα Μάρκου και 10) Ανδρέα Παπαβασιλή, στη θέση Βοηθού Διευθυντή στην ειδικότητα των Αγγλικών. 5 10

Η προσφυγή αρχικά καταχωρήθηκε από ακόμα έναν αιτητή τον Μιχαήλ Χριστοφόρου, που αργότερα όμως απέσυρε την προσφυγή του. 15

Οι αιτητές βρίσκονται ανάμεσα στους συστηθέντες από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Εγείρεται και εδώ το ίδιο θέμα που εγέρθηκε στην υπόθεση αρ. 788/87, σχετικά με την πρόσδοση μονάδων σε ενδιαφερόμενα πρόσωπα για το πτυχίο του Διδακταλικού Κολλεγίου ή ΠΑΚ. Για το Πτυχίο του Διδακταλικού Κολλεγίου ή ΠΑΚ ισχύει και εδώ ότι είπα στην υπόθεση εκείνη. 20

Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που επηρεάζονται είναι ο Μιχαήλ Σάββα, Κλείτος Παφίτης, Χρυσόστομος Ρουσής και Κώστας Μάρκου στους οποίους δόθηκε από 1 μονάδα για το πρόσόν αυτό. Χωρίς τη μονάδα αυτή τα ενδιαφερόμενα αυτά πρόσωπα θα είχαν, μετά τη συμπλήρωση των συνεντεύξεων 213.13, 207.45, 205.10, και 207.70 μονάδες αντίστοιχα. Οι αιτητές από την άλλη συγκέντρωσαν 205.45, και 204.00 μονάδες αντίστοιχα. Από τα στοιχεία αυτά καταλήγω στο συμπέρασμα ότι από το θέμα αυτό επηρεάζεται μόνο ο αιτητής Γεώργιος Ζαχαρίου, που συγκέντρωσε 205.45 μονάδες έναντι μόνο του ενδιαφερόμενου προσώπου Χρυσόστομου Ρουσή, που χωρίς την πρόσθετη αυτή μονάδα θα συγκέντρωσε 205.10 μονάδες. Ως αποτέλεσμα η προσφυγή του Γεωργίου Ζαχαρίου επιτυγχάνει μερικώς και η προαγωγή του ενδιαφερόμενου προσώπου Χρυσόστομου Ρουσή ακυρώνεται. 25 30 35

Συνοψίζοντας, σύμφωνα με τα όσα ανέφερα πιο πάνω η προσφυγή αρ. 765/87 επιτυγχάνει και η προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων που αναφέρονται σ' αυτήν ακυρώνεται. Η προσφυγή αρ. 837/87 επιτυγχάνει μερικώς στην έκταση που αφορά τον αιτητή Γεώργιο Ζαχαρία και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Χρυσόστομο Ρουσή. Οι υπόλοιπες προσφυγές απορρί- 40

ΠΤΟΝΤΑΙ.

Δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

5

Η προσφυγή αρ. 765/87 επιτυγχάνει. Η προσφυγή αρ. 837/87 επιτυγχάνει μερικώς. Οι υπόλοιπες προσφυγές απορρίπτονται. Καμία διαταγή για έξοδα.